

Звичайно, поліцейський над цим питанням не замислюється, коли йдеться про порятунок життя людини. Вважати це образливим при діях в екстреній ситуації не доцільно, але для людей, які занурені в свою релігію, ті чи інші дії можуть завдати великого морального удару. Якщо замислитись, то релігійних заборон при наданні домедичної допомоги не так багато як у медицині, але вони все ж таки існують.

Таким чином, слід зазначити, що принцип гуманізму є невід'ємною частиною процесу надання домедичної допомоги поліцейськими. Невпевненість і страх поліцейського робити рятувальні дії дуже впливають на подальший результат ситуації. Тож, для поліпшення ефективності роботи у екстремальних ситуаціях при наданні домедичної допомоги постраждалим необхідно проводити комплексне її врегулювання, а також періодично проводити тренування щодо покращення навичок.

Список використаних джерел:

1. Волянський П. Б. Шляхи розвитку навчання з домедичної допомоги в Україні / П. Б. Волянський // «Врачеб. дело». № 5–6. Київ.: 2017. С. 175–179
2. Конституція України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
3. Мислива О.О. Основи надання патрульною поліцією невідкладної (домедичної та медичної) допомоги постраждалим особам: навч. посібник / О. О. Мислива. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 144 с.

Дмитро ТІНІН,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Роман КРИНИШНИЙ,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВРАХУВАННЯ ПРИНЦИПІВ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Світові тенденції розвитку країн останнім часом ознаменувалися істотними зрушеннями в розумінні рівності потенційних можливостей чоловіків і жінок, а також проблем забезпечення цієї рівності в постіндустріальному суспільстві.

Національні уряди та міжнародні організації дедалі більше зосереджують увагу на питаннях гендерної рівності, створюючи нові законодавчі та інституційні механізми для забезпечення рівних можливостей та прав для жінок та чоловіків [1, с. 98].

Українське суспільство, яке обрало європейську стратегію розвитку, активно впроваджує політику гендерної рівності, забезпечуючи захист прав жінок та чоловіків, а також сприяючи розвитку гендерних досліджень у суспільних науках. Україна приєдналась до ряду міжнародних документів, які передбачають рівні права для чоловіків та жінок, у зв'язку з чим зобов'язалась забезпечувати їх дотримання.

Крім того, Україна розробляє та впроваджує різноманітні програми та проекти, спрямованих на підтримку жінок та чоловіків, безбар'єрності, захисту від насильства, а також у досягненні рівних можливостей у суспільстві.

Законом України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» від 2005 р. регламентовано наступні основні напрями державної політики щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків:

- утвердження гендерної рівності;
- недопущення дискримінації за ознакою статі;
- застосування позитивних дій;
- запобігання та протидія насильству за ознакою статі, зокрема всім проявам насильства стосовно жінок;
- забезпечення рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті суспільно важливих рішень;
- гарантування рівних можливостей жінкам і чоловікам щодо поєднання професійних та сімейних обов'язків;
- підтримка сім'ї, формування відповідального материнства і батьківства;
- виховання і пропаганда серед населення України культури гендерної рівності, поширення просвітницької діяльності в цій сфері;
- захист суспільства від інформації, спрямованої на дискримінацію за ознакою статі [2, с. 5].

На сьогоднішній день правоохоронні органи зобов'язані дотримуватись принципів рівності та недискримінації, враховуючи гендерні особливості фізичної особи. Це означає, що при проведенні різних процедур, таких як затримання, обшук, допит, взяття на облік, оформлення документів тощо, правоохоронці повинні дотримуватись принципу рівного та гуманного ставлення до всіх громадян, незалежно від їх статі та гендерних особливостей.

При затриманні чи обшуку жінок, правоохоронці повинні враховувати їх особливості та права, зокрема забезпечуючи присутність жінок-правозахисниць або жінок-поліцейських під час проведення таких процедур. Крім того, правоохоронні органи повинні враховувати гендерні особливості під час допиту, дозволяючи жінкам користуватись правом на жіночого адвоката та забезпечуючи зручні умови для допиту.

Практика показує, що в тих суспільствах, де є хоча б відносна гендерна рівноправність, де жінки мають можливість бути представленими в правоохоронній діяльності, політиці, бізнесі, громадському житті, спостерігається порівняльне благополуччя. У таких суспільствах досягається баланс різних енергій та світовідчуття, який стимулює сприятливий розвиток держави [3, с. 393-394].

Усі ці заходи повинні допомогти забезпечити рівність та недискримінацію у діяльності правоохоронних органів України, зокрема враховуючи гендерні особливості фізичної особи.

Професійна спрямованість передбачає розуміння і внутрішнє сприйняття цілей і завдань професійної діяльності. Зміни, котрі відбуваються у змісті професійної спрямованості, знаходять своє відображення в тому, що зміцнюють мотиви, котрі пов'язані з професійною діяльністю, викликають покликання до прагнення у добросовісному виконанні власних службових обов'язків, бажанні показати себе в якості кваліфікованого фахівця та досягати успіхів в роботі, посиленні почуття відповідальності [4, с. 103].

Одним з дієвих практичних заходів на сьогоднішній день залишається психологічне забезпечення гендерної рівності в правоохоронних органах, що включає ряд спеціальних заходів, які допоможуть забезпечити рівні умови для жінок та чоловіків у системі правоохоронних органів.

Одним з таких заходів можуть бути професійно-психологічні тренінги, які дозволяють правоохоронцям зрозуміти особливості професійної діяльності у правоохоронних органах з позицій гендерної рівності.

Такі тренінги можуть включати актуальні проблеми в процесі службової діяльності: здоров'я та безпека працівників, емоційна стійкість, психологічні аспекти комунікації, розвиток емпатії, взаємодія зі своїм колективом, дисципліна та самоконтроль, а також відносини між колегами різної статі.

Як висновок потрібно сказати, що на сьогоднішній день усталені стереотипи заважають жінкам проявляти весь свій потенціал, перешкоджають їм бути активним елементом громадянського суспільства. Для цього, на нашу думку, необхідно розробити державну стратегію та забезпечити її виконання для створення умов рівності чоловіків і жінок. Важливо, щоб такі тренінги були орієнтовані на розвиток конкретних навичок та вмінь, які допоможуть працівникам забезпечувати рівні умови для жінок та чоловіків у правоохоронних органах.

Список використаних джерел:

1. Кириченко В. В. Адміністративно-правове забезпечення гендерної рівності в організації діяльності персоналу ОВС : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. 215 с.
2. Забезпечення гендерної рівності в системі МВС та інших центральних органів виконавчої влади [Текст] : лекція. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2020. 31 с.